

Rellotge de sol de tarda de la torre Manola

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torre Manola, s/n.
Emplaçament Sot de la Torre

Coordenades:

Latitud: 41.63181
Longitud: 2.66915
UTM Est (X): 472442
UTM Nord (Y): 4608951

Classificació

Número de fitxa 08163 - 258
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Només es conserva parcialment.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08162A005000360000EL

Fitxes associades:

[Torre de Manola, torre de Santa Anna](#)

[Rellotge de sol de matí de la torre Manola](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Restes d'un rellotge de sol de tarda, del tipus vertical declinant, rectangular, orientat a sud-oest. Està situat a l'extrem dret de la façana de ponent, a la planta pis, a mà esquerra dreta d'un finestral esfondrat, que només conserva part d'un arc lobulat al brancal esquerre.

El suport és de morter de calç, molt desgastat. Presenta un marc perimetral amb capcer rectangular i l'orifici del gnòmon. En una imatge de 1930 realitzada per Manuel Caballer, tot i que conserva el gnòmon, de vareta, el rellotge sembla ja força desgastat, i la part esquerra del quadrant ja no està sencera.

Observacions:

Aquest rellotge no consta a l'Inventari de Rellotges de sol dels Països Catalans de la Societat Catalana de Gnomònica. A la mateixa alçada, però a la façana orientada a sud-est hi ha el rellotge de matí.

Història

Segons Bonet Garí (1985), la casa de Santa Anna era un alou del castell de Montpalau. Aquesta situació, a l'època feudal, ens diu com n'era considerada durant els segles XII i XIII i, per tant, les propietats que tenien també eren importants. Hi residiren els Comtes de Creixell.

El seu topònim, derivat d'amindola o amigdola, es troba documentat els anys 984 i 1109. Els seus propietaris, aloers i cavallers cognomenats Merola, apareixen esmentats en diversos documents a partir del segle XII. Durant els segles XIII i XIV els trobem vinculats als vescomtes de Cabrera. Posteriorment es refonen amb la família osonenca dels Montrodon i més tard amb els Vilana, tot i continuaven anomenant-se, durant el segle XVI, senyors de Merola o Menola.

Els darrers propietaris es deien Borrell, i van haver de deixar la casa pel seu mal estat. Darrerament es vengueren les terres dels entorns, i sols es quedaren les parets al clos dels murs del pati.

Bibliografia

BONET i GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins*. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanc.

ESTEVEES, Albert (1997). *Pineda de Mar. Guia del patrimoni històric i artístic*. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP).

